

mark skulle ønske at frigøre sig fra den foreliggende EF-valutaaftale.

Det tilføjes, at den pågældende aftale ikke forhindrer, at medlemslandene fastsætter nye valutapariteter.

Ved fastsættelse af en ny, lavere paritet for den danske krone efter dansk medlemskab må udgangspunktet for de drøftelser, der i så fald skal føres i Rådet, være, at landbrugspriserne målt i danske kroner øges svarende til paritetsændringen. Eksportindtjeningen for samme varemængde vil da forblive på samme niveau målt i fremmed valuta, og landbrugets indtjening i kroner øges svarende til devalueringsgraden.

Ved Frankrigs devaluering i 1969 blev der dog efter fransk ønske afvejet herfra, idet Frankrig af hensyn til den indenlandske prisudvikling ønskede gradvis at sætte sine landbrugspriser op. I perioden indtil priserne var tilpasset det nye omvekslingsforhold mellem franc og den fælles regningsenhed, opkrævedes eksportafgifter og ydedes importtilskud svarende til den manglende tilpasning.

Spørgsmål 17:

Kan ministeren give nærmere oplysninger om indholdet af den i besvarelsen af spørgsmål 13 nævnte traktat af 3. februar 1958 om en økonomisk union mellem Benelux-landene?

Svar:

Der henvises til vedlagte kronikindberetning om Benelux-samarbejdet, udarbejdet af ambassaden i Haag i februar 1965. (Ikke optrykt her).

Spørgsmål 18:

Til supplerung af uddybning af det materiale, som ministeren ved skrivelse af 6. juli d. å. har fremsendt vedrørende behandlingen i de øvrige landes parlamenter, udbeder udvalget sig følgende yderligere materiale:

- Stortingets melding nr. 50 om Norges tilslutning til De europæiske Fællesskab
- Den såkaldte Spinelli-rapport
- EF-kommissionens skitseforslag til en politik for EF på miljøbeskyttelsesområdet og
- Rådsvedtagelse af 20. oktober 1971 om naturværn.

Svar:

Det under a, b og c udbedte materiale vil snarest blive tilstillet udvalget.

Hvad angår punkt d), går man ud fra — da der ikke foreligger nogen rådsvedtagelse om naturværn — at det drejer sig om Rådets hensigtserklæring af 20. oktober 1971 om anvendelse af visse retningslinjer ved ydelse af egnsudviklingsstøtte. Herom henvises til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 53 ad F. 157 samt til vedlagte afsnit fra manuskriptet til 4. supplementsbind af redegørelsen „Danmark og De europæiske Fællesskaber“.

Koordineringsforanstaltninger:

Medlemslandene vedtog i forbindelse med et rådsmøde den 20. oktober 1971 en hensigtserklæring om anvendelse af visse retningslinjer ved ydelse af egnsudviklingsstøtte. Hensigtserklæringen fulgte efter en meddelelse fra Kommissionen til Rådet af 23. juni 1971, hvori Kommissionen giver udtryk for de principper, den fra 1. januar 1972 agter at lægge til grund for udøvelsen af den virksomhed, Romtraktatens art. 92 f.f. tillægger Kommissionen. Medlemslandenes hensigtserklæring af 20. oktober 1971 er udtryk for deres politiske vilje til at tilslutte sig det princip i Kommissionens meddelelse, som går ud på, at egnsudviklingsstøtte bør afpasses efter karakteren, dybden og tidsfaktoren i de egnsudviklingsproblemer, man søger at løse.

Målsætningen er at undgå en overbudspolitik med hensyn til økonomisk støtte i de økonomisk højt udviklede områder; og medlemslandene tilsigter ved hjælp af koordineringsforanstaltninger at bringe visse retningslinjer i anvendelse med dette formål for øje. Medlemslandenes hensigtserklæring må derfor ses såvel i sammenhæng med Fællesskabets bestræbelser for at undgå konkurrenceforvridning som følge af statsstøtte m. v. som i en regionalpolitisk sammenhæng.

A. Koordineringsforanstaltningerne vil i første omgang kun vedrøre centralområder og skal gennemføres i løbet af en 1-årig overgangsperiode fra 1. januar 1972 at regne. Ved centralområder forstås hele Fællesskabet bortset fra Berlin og områder, der støder op til den tyske zonegrænse, samt franske og italienske områder, der er nøjere